

Příloha časopisu AGIN

Vánoce

Vytvořili studenti povinně volitelného předmětu
Tvůrčí psaní.

Den s múzami

Bronislava Jurová

I v letošním roce zavítají dne 17. 12. 2015 na Arcibiskupské gymnázium múzy.

Zažitou tradicí je přehlídka recitačních výkonů, která se uskuteční ve studentském klubu. Školní knihovna, studentský parlament a mnoho dalších z řad žáků a učitelů se na tuto událost dlouhodobě připravuje. Díky této spolupráci vznikne opravdu bohatý program. Všichni se těší na nevšední zážitky, neobvyklý školní den a hojnou účast na školním kole recitační soutěže.

V minulém roce jste měli možnost setkat se například s šarmantním Sherlockem Holmesem, přes kterého se dostal jen ten, kdo složil čtyřverší s vraždou. Proč zrovna Sherlock? Loňský ročník se totiž nesl v duchu záhad a tajemství. Odpoledne nás navštívila spisovatelka Miroslava Dvořáková, která se podělila o své zkušenosti se psaním a dala cenné rady začínajícím spisovatelům. V baru jste mohli vidět recitovat Spejbla a Hurvínka nebo postavu z Alenky v říši divů.

Po chodbách se procházely múzy s básněmi, byla připravena různá drobná překvapení. Luštění šifer a křížovek a v knihovně byla možnost poslechnout si zhudebněné verše některých českých básníků.

V roce 2014 dokonce šermířský soubor Cruentus zpracoval středověkou dánskou baladu Pomsta pana Ágeho za bratra. Součástí vystoupení nebyl pouze přednes textu ale i stínové divadlo, šerm a tanec.

Letos si budete moci vychutnat šálek dobrého čaje, dát si k němu něco malého na zub a něco si vyrobit v kreativní výtvarné dílničce. Připravena bude opět přehlídka nejlepších třídních recitátorů, program v knihovně a nově i v čajovně.

Tak se přijďte podívat, co na vás čeká tentokrát...

Krásou a vůní oděná

Lenka Růžičková

Místo konání: Muzeum Kroměřížska, Galerie v podloubí

Od: 11. listopadu 2015

Do: 2. března 2016

Cena vstupného: Dospělý 50 Kč
Student 30 Kč

Součástí výstavy je velká sbírka flakónů a toaletního skla Eriky Bubeníkové, originální šperky z dílny Radky Bidlákové, ručně malované hedvábné šátky Zlaty Kalusové a šaty ze sbírky Zdeňky Mudrákové.

Navštívila jsem tuto výstavu a velmi ráda bych Vás na ni pozvala. Sbírká Eriky Bubeníkové celkem čítá nad 1000 ks toaletního skla a více než 1500 ks komerčního skla od 16. století po současnost. Tomuto netradičnímu sbírkovému oboru se Erika Bubeníková cíleně věnuje od roku 2006.

Na této výstavě mě zaujala nejen různorodost flakónů, ale i jejich samotná historie. První flakóny vznikaly ponořením jílové formy do roztavené skloviny a po vychladnutí se tento jíl z lahvičky vydrolil. Jejich tvar tedy nebyl příliš symetrický. Později se sklo začalo foukat, a tak ještě před vychladnutím získaly lahvičky tvar. Mezi unikátní flakóny patří drobné lahvičky k zavěšení na ruku nebo na krk, vyrobené ve starých severočeských sklárnách koncem 19. století. Ne tak krásné, ale o to starší, jsou podlouhlé lahvice z 16. – 18. století, určené převážně k přechovávání léků a vonných olejů.

Krásou a vůní oděná

Lenka Růžičková

Flakóny jsou většinou z průhledného skla, mají různé tvary a jsou zdobeny barevnými ornamenty. Zájem o takové luxusní zboží měli především movití měšťané. Méně movití obyvatelé používali kamenité nádoby.

Výstava je doplněna komerčními flakóny našich i světových starých firem a současnými flakóny těch firem, které jsou nepřetržitě na trhu už od předminulého století. Za zmínku rozhodně stojí firma Chanel (vznikla v roce 1920), Lacoste (1933) nebo Old Spice (1934).

Při návštěvě této výstavy jsem poznala nezapomenutelný voňavý zážitek. Přeji Vám, aby závan vůně ve vás zanechal stejně nerasmazatelnou stopu jako ve mně.

Ples AG

Gabriela Přikrylová

XVIII. reprezentační ples Arcibiskupského gymnázia v Kroměříži

Vážení přátelé školy, milí studenti,

Arcibiskupské gymnázium zve všechny na ples AG, který se koná v pátek 22. ledna 2016 od 19.30 hodin v Kulturním domě v Kroměříži.

Vstupenky není možné si rezervovat, ale zakoupíte je na pokladně AG do 20. ledna.

Po loňských zkušenostech doporučujeme zakoupit si lístek včas.

Cena vstupenek:

Hlavní sál: 250 Kč, Balkón: 200 Kč

(hraje Akvarel, taneční orchestr Zlín)

Foyer: 200 Kč

(cimbálová muzika Oskoruša z Modré)

Nový sál: 200 Kč

(studentská kapela Na Ostro)

Boční sál: 200 Kč

Stání: 150 Kč

Můžete se těšit na skvělou muziku v podání tanečního orchestru ze Zlína, tradiční cimbálové muziky Oskoruša z Modré a také studentské kapely Na Ostro.

Všichni jste srdečně vítáni.

Vánoční jarmark v Kroměříži

Karla Slouková

I letos pro nás město Kroměříž připravilo několik jarmarků, k nimž se řadí tradiční Vánoční jarmark. Trhy se budou konat ve dnech 19. 12. 2015 – 23. 12. 2015 vždy od 9:00 do 17:00. Zájemci mohou nakupovat tradičně na Velkém náměstí. Těšit se můžeme na nabitý program, muziku a veselí, které budou přítomny každý den!

Na jarmarku na nás budou čekat krásné výrobky řemeslníků, manufakturní zboží a ozdoby na vánoční stromky. Bytové dekorace, které na jarmarku můžete koupit, poslouží jako originální vánoční dárek. Na chuť bude k dispozici cukroví a na zahřátí alkoholické i nealkoholické nápoje.

Vyjděte si na procházku a nezapomeňte tyto trhy navštívit, ať si pořádně vychutnáte a užijete tradiční vánoční náladu.

Jak se slaví Vánoce v různých zemích

Barbora Adamicová

Rusko

Vánoce se v tradičně pravoslavném Rusku slaví až 7. ledna, protože církev stále používá juliánský kalendář - a ten je oproti našemu gregoriánskému kalendáři o 13 dní opožděn. Náš sedmý leden tedy odpovídá 25. prosinci. Oslavy se tak liší od toho, co známe u nás - v Rusku následují Vánoce až po Novém roce.

Novoroční oslavy začínají 31. prosince. Domácnosti se slavnostně vyzdobí, nemůže chybět stromek - "jolka". Večer se lidé sejdou u slavnostního stolu, vyměňují si dárky a dětem je naděluje děda Mráz (děl Moroz), kterého často doprovází Sněhurka (Sněguročka). O půlnoci pak lidé vyjdou do ulic a vítají Nový rok.

Vhodnou příležitostí k oslavám zůstal i začátek nového roku podle starého kalendáře, který připadá na 14. ledna. Byty a restaurace se pestře vyzdobí papírovými řetězy a slaví se jako u nás na Silvestra.

Norsko

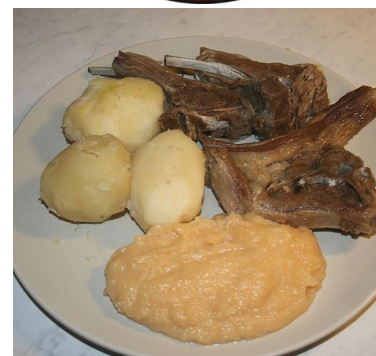
Norské Vánoce se v mnohém podobají českým. U slavnostního stolu se sejde celá rodina k večeři, kromě jídla se však také tančí a zpívají se koledy.

Tradiční jídla se poněkud liší podle oblasti – na jihu je to zejména vepřové nebo skopové žebírko, na severu pak treska. Nezbytností ve všech regionech se stala rýžová kaše s ovocem a šlehačkou. V ní se ukrývá jediná mandle. Její nálezce získá obvykle drobnou odměnu.

Norové zdobí nejčastěji borovice, dekorují je bílými světýlky, papírovými košíčky, které se plní sladkostmi a oříšky, a často také norskými vlaječkami. Norským dětem nosí dárečky skřítek Julenissen, kterého by obyvatelé domu měli pohostit rýžovým nákypem.

Vareniky (níže)

Pinnekjøtt (jehněčí žebírka)

Jak se slaví Vánoce v různých zemích

Barbora Adamicová

Jižní Korea

Vánoce jako takové do Koreje přinesli zhruba před 100 lety křesťanští misionáři a i dnes mnohým Korejcům toto slovo vlastně ani nic neříká. Přesto lze říci, že se Vánoce v Koreji slaví rok od roku čím dál více. To vám mohou napovědět ozdobené části města, vánoční akce, znělky nazpívané idoly, pohádky v televizích a Santa Harabujee v Lotte Worldu.

Vánoce se v Koreji slaví po západním stylu 25. prosince a jsou řazeny spíše mezi náboženské svátky. Santa Harabujee (Santa dědeček), tedy korejská podoba Santa Clause, může mít kromě klasického červeného obleku i modrý oblek. Děti jej znají jako veselého dědečka, který rozdává dárky, a obchody si Santy najímají, aby zdravili zákazníky a rozdávali čokoládu a bonbóny. V Koreji se dárky rozdávají na Štědrý den a namísto toho, aby jich byla hromada, jak je u nás zvykem, si Korejci dávají jeden, a to povětšinou peníze.

Zatímco pro Evropany a Američany Vánoce neodmyslitelně znamenají společně strávenou chvíli s rodinou, v Koreji je tento svátek určen spíše pro mladé. Korejci Vánoce využívají na nákupy, společné setkání, lyžování, party a věřící navštěvují kostely, kde pořádají společné vánoční akce. Přesto všechno se v některých korejských rodinách staví vánoční stromky, děti sledují pohádky a mají slavnostní večeři, která namísto bramborového salátu obsahuje klasické korejské pokrmy jako bulgogi, kimchi, japchae a další. Až by se mohlo zdát, že korejská vánoční atmosféra je té naší celkem podobná.

Kimchi

Je to pouze o pohledu

Laura Šarochová

Máme za sebou třetí adventní neděli, na adventním věnci svítí už tři svíčky a to je znamení, že Štědrý večer se neodvratně blíží. Kdybychom se měli řídit počasím, asi bychom se nikdy Vánoc nedočkali, protože krásné bílé Vánoce známe už pouze z obrázků Josefa Lady.

Štědrý večer je bezpochyby jedním z neočekávanějších dní celého roku. Děti se nemohou dočkat, co najdou pod stromečkem. Jejich hlavičkami se řítí spousta myšlenek: Jak se sem ten Ježíšek dostane, že ho nikdo nevidí? Jak ten Ježíšek všechny ty dárky unese? A přečetl si opravdu ten dopis, co jsem nechal za oknem?

Dokud člověk přemýšlí takto, jsou Vánoce jedním z největších kouzel na světě. Pak ale přijde zlom. Školka nebo škola a po záhadném Ježíškovi je veta. A co teď? Pro spoustu lidí se od té chvíle stal podzim a následující svátky obdobím nepřetržitého stresu a přemýšlení o tom, co komu z rodiny, příbuzných a kamarádů dát. Obdobím shánění a nakupování dárků, obdobím uklízení, vybírání peněz z bank a pro některé braní si půjček. Nějak se vytratilo to kouzlo okamžiku.

A přitom je tak jednoduché se jenom vrátit k těm dětským pocitům. Stačí se na chvíli zastavit. Na chvíli nevnímat všechen ten shon, spěch a stres. Vždyť přece nemusím najít pod stromečkem ten nejdražší mobil nebo notebook, ty nejdražší lyže nebo snowboard. Vždyť přece stačí, že se u štedrovečerní tabule sejde celá rodina a že mladším sourozencům září oči, když netrpělivě trhají balicí papír. A když toto všechno začneme vnímat, zjistíme, že dnem, kdy jsme ztratili Ježíška, jsme získali možnost dívat se alespoň jeden den v roce na svět jinak.

Kouzlo Vánoc

Barbora Olivíková

Dívám se do večerní ulice. Mráz kouzlí na okna překrásné ornamenty, připomínající díla byzantských umělců. Přece jen jsem se dočkala, budou kouzelné bílé Vánoce. Ještě před dvěma dny zelená pláň před naším domem se pomalu choulí do sněhové pokrývky. Vločka po vločce pomalu dopadá na zem, každá je originální a přitom dokonalá. Stromky jsou ozdobené, z komínu stoupá kouř a nechybí ani sněhuláci. Při tomto pohledu na mě dýchlo kouzlo Vánoc.

Náměstí vévodí překrásný vánoční strom. Je posetý desítkami baněk různých barev a rozměrů. Už z dálky na mě mávají světélka a každé ve mně vzbuzuje naději a pocit štěstí, které je o vánočním čase tolik žádané. Na náměstí probíhají vánoční trhy. Po celém okolí se line vůně hřebíčku, skořice, ořechů, svařeného vína a horké medoviny. Když se podívám ke kostelu, vidím, že kopule je pokryta tenkou vrstvou sněhu a z okapů i různých záhybů visí rampouchy; zmrzlý zvon zrovna odbíjí osmou hodinu.

První adventní neděle je pryč a blíží se Mikuláš. Doba, kdy se do dětských tváříček hrne hrůza a obavy, zda si je odnese čert do pekla. Také je nejvyšší čas začít s přípravami cukroví. Na dřevěném válu maminka hněte těsto na perníky a do mouky lehce stéká med. V hmoždíři připravuje mandle a vlašské ořechy. Dům se v tu ránu mění v oázu klidu a pohody.

Na tmavém nebi svítí hvězdy. Dívám se do ztracena, obdivuji jejich záři a nekončnou slávu. Tento večer má zvláštní kouzlo, skoro jako by neměl nikdy skončit. Všechno utichlo, slyším i vlastní tlukot srdce. Podívám se znovu na nebe, padá hvězda.

Po těle mi přešel mráz, otočím se a ukládám se do postele. Nořím se do ještě krásnějšího obrazu snového světa. Jsem zvědavá, co předvede dnes má fantazie, a po jakých zákoutích mě provede můj sen.

Přijde Ježíšek

Tereza Křepelková

Konečně přišel ten vytoužený večer. Se svou rodinou sedím u vánoční tabule. Maminka prostřela stůl, který rozkládáme vždy jen jednou v roce, protože je určen speciálně jen pro tento sváteční den. Maminka na něj nanosila všechny ty vánoční dobroty, perníky, cukroví, trubičky a my k němu slavnostně oblečení usedli. Na stole stojí čtyři skleničky, misky plné ovoce a svícen, na kterém jsou zapálené tři svíčky. Kuchyní se line nádherná vůně rybí polévky, kapra a bramborového salátu. Vždycky mi připadá, že všichni jedí příliš pomalu, aby snad bylo moje čekání ještě mučivější. Já vždy sním všechno neuvěřitelně rychle. Možná je to tím, že mám místo kapra kuřecí řízek a nemusím se tak trápit s kostmi. Všichni už jsme nedočkaví a každou chvíli se díváme na hodiny. Po jídle musíme umýt, utřít a uklidit nádobí, což je velká otrava, asi pro každého, ale obzvláště pro mě. Pak už nám jenom zbývá počkat na babičku s dědou a na ten osudový zvuk zvonečku, který nám oznámí příchod Ježíška. Myslím, že čím jsem starší, tím víc to prožívám a jsem víc natěšená. Nejen kvůli dárkům, ty jsou pro mě samozřejmě také důležité, ale hlavně kvůli tomu, že jsme všichni spolu, v pohodě a máme se rádi. Je to právě ten moment u stromečku, kdy si tohle všechno uvědomím. Nikde bych nebyla radši než se svou rodinou.

Konečně, ten neočekávanější tón právě dorazil. Jemný cinkot nám odstartoval závod. S bratrem se oba vyhrneme z pokojíčku do obýváku. Je tma. Jen stromeček krásně svítí a všude voní jehličí. Když dorazí naši rodiče a prarodiče, rozsvítí se velké světlo a my konečně uvidíme tu hromadu dárků, která na nás čeká pod stromečkem. Se všemi si zazpíváme pár koled a je nám jedno, že každý zpíváme jinak, je to krásné. Poté se přesuneme k blikajícímu stromku. Úkol rozdávání dárků zůstane na mě, ale to mi nevadí. Teď, když mám dárky tak blízko, chci si jejich otvírání vychutnat. Když všechny dárky nepatřící mě rozdám, rozbalujeme je všichni společně. V duchu doufám, že se v jedné z těch zabalených krabic skrývá mé největší přání. A opravdu, je tady. Jsem dokonale spokojená.

P. S. Díky, Ježíšku!

Štědrý večer

Adéla Urbanová

Bylo, nebylo, v jedné malé vesnici u lesa se všichni chystali na Vánoční slavnosti. Všichni až na jednoho. V lese, daleko od vesnice a blízko zamrzlé řeky, žil v malé chaloupce jeden starý pán. Zažil toho spoustu - veselí, smutek, hněv, odpuštění. Právě teď však zažíval samotu.

Byl právě Štědrý večer a on seděl ve svém oblíbeném křesle. Myšlenky mu plavaly ve všech krásných a veselých vzpomínkách, které během dnešního dne získal. Podíval se po pokoji. Kousek od něj stál vánoční stromček, ozdobený pouze sušenými plody a keramickými ozdobami, které si sám vyrobil. Byl na svou práci moc pyšný, ale prázdné místo v křesle vedle něho mu říkalo, že se nemá komu chlubit. Vedle stromčku stála nalakovaná dřevěná skříň s ručně vyrývanými obrázky. Na jejím povrchu se odráželo mihotavé světlo z krbu. Nakonec jeho pohled spočinul právě na krbu, kde radostně praskalo dřevo a plápolal oheň. Dědeček se zamyslel, jak ten dnešní den vlastně začal. Chvíli mu trvalo, než se rozpomenul, paměť už mu nesloužila jako dříve.

První, co po ránu udělal, bylo, že do krmelce pro srny nanosil seno a mrkve. Chtěl se hned vydat pryč, ale nakonec se postavil opodál a čekal, co na to překvapení řeknou jeho lesní kamarádi. Nemusel čekat dlouho. Za malou chvíli se objevilo stádečko srnek i s jelenem. Byl krásný a majestátný. Hrdě se chlubil svým velkým parožím. Krmelcem se zabývali jako první, ale poté si všimli i dědečka. Chvíli se na něj dívali nedůvěřivě, ale pak se k němu vydala jedna malá srnka. Její oči byly velké a dědečkovi připadaly zcela beze strachu. Byly krásné. Nechala se od něj pohladit a pak i pár dalších. Zůstal tam ještě chvíli, ale pak uznal, že je na čase jít.

Poté jeho kroky zamířily k řece, chtěl si totiž od rybáře koupit kapra k vánoční večeři. Našel hned dva pány rybáře, ovšem přímo uprostřed hádky. Dědeček nad tím zakroutil hlavou. Když se přiblížil, zaslechl kousek jejich rozhovoru.

„Ty mi odháníš ryby!“

„Co bych ti odháněl ryby? Tvůj prut je špatný!“

Štědrý večer

Adéla Urbanová

„To není pravda! Můj prut je lepší než ten tvůj!“ Dědeček se podivil nad jejich rozčileným tónem a rozhodl se vložit do konverzace.

„Můžu si od vás, pánové, koupit kapra?“ Rybáři se k němu překvapeně otočili a zatvářili se rozpačitě.

„Omlouvám se, ale zdá se, že ani jednomu z nás neberou,“ odpověděl jeden z nich, ale dědeček se jen usmál.

„Můžu se podívat na vaše pruty?“ Jeden z rybářů mu půjčil svůj. Starý pán si jej chvíli prohlížel, pak vzal jednu z kupovaných žízal a dal si ji na háček. Spustil háček do díry v ledu a otočil se na rybáře.

„Ticho! Kapři mají rádi klid,“ usmál se. Všichni mlčeli a čekali. Za malou chvíli přišly manželky obou rybářů, ptát se, kde jsou tak dlouho, ale oba rybáři se na ně otočili s tichým „pššš“. Ženy se na sebe překvapeně podívaly, ale přikývly a sledovaly užasle starého pána. Trvalo to dlouho, ale dědečkova trpělivost se přece jen vyplatila. Jeho úlovek byl tak velký, že by stačil pro půl tuctu lidí. Při vzpomínce na výrazy všech kolem sebe se musel dědeček pousmát. Nechali mu kapra, rozloučili se s ním a dědeček věděl, že teď už si rybáři poradí sami.

Poslední, na co si vzpomněl, byla jeho cesta do vesnice. Chtěl si koupit buráky, ale než stačil dojít k obchodu, ucítil cizí ruku ve své kapse. Otočil se a chňapl po ní. Byl to mladý hoch, mohlo mu být sotva deset let. Díval se na dědečka s provinilým a smutným výrazem na umouněné tváři. Dědeček se zamračil, ale pak zmírnil svůj výraz a místo našťvaného tónu nasadil tón káravý.

„Krást se nemá mladý muži, nikdy z toho nevzejde nic dobrého.“ Malý klučina pokrčil rameny.

„Pokud nebudu krást, umřu hlady. Alespoň na to je to dobré, ne?“ Dědeček se nad tím zamyslel a pousmál se. Pak sáhl do své peněženky a dal klučinovi všechno, co měl u sebe, kromě pár drobných na buráky.

„Tady máš, a kup si něco pořádného.“ V očích hocha se objevily slzy, ale ne smutku, nýbrž radosti. Objal starého pána a společně se zasmáli.

Štědrý večer

Adéla Urbanová

„Dědečku, kde bydlíte?“

„V chaloupce v lese,“ odpověděl dědeček. „Ale teď musím ještě něco koupit. Chceš jít se mnou?“ Klučina přikývl, utřel si slzy a s radostí se vydal s dědečkem do obchodu. Pak šli spolu kolem řeky, ale před lesem se hoch zastavil se zamyšleným výrazem. Dědeček se na něj otočil a otázal se ho, co se děje.

„Musím si ještě něco zařídit, dědečku. Děkuji za všechno.“ Rozloučili se a starý pán se vydal zpět domů. Přípravy na večer mu jistě zaberou spoustu času, a tak se sám vydal lesem ke své chaloupce.

Když se rozplynula i tato vzpomínka, hrál dědečkovi na tváři úsměv ze všech těch radostných pohledů, které viděl. Od srnek, které mohly hodovat u krmítka, přes rybáře, kteří se konečně naučili trpělivosti, až k malému klučínovi, který aspoň dnes nebude hladovět. Všechny ty radosti ho hřály na srdci i na duši, ale při pohledu na prázdná místa vedle sebe ho znovu zachvátil smutek. Povzdechl si a vstal.

Než se však vydal do kuchyně, aby připravil štědrovečerní večeři, ozvalo se tiché zaklepání na dveře. Snad se mu to zdálo? Zaklepání se však ozvalo podruhé a silněji. Tohle se mu určitě nezdálo. Došel pomalu ke dveřím a otevřel je. Když spatřil to, co bylo za nimi, na moment se mu zamlžil pohled. Za dveřmi stáli dva rybáři se svými manželkami, malý kluk, ale také zvířátka z lesa, které chodil krmit. V krku se mu vytvořil knedlík, ale srdce mu bilo nesmírnou radostí. Byl to kouzelný moment. Všichni se na dědečka usmívali a pak ho objali. Společně nachystali zvířátkům venku štědrovečerní večeři a rozsvítili jim dvě lampičky. Pak zasedli ke stolu a pustili se do kapra.

Pod vánočním stromečkem se objevil malý dárek a klučina se na něj usmíval vědoucíma očima. Dědeček překvapeně zamrkal a musel si kapesníkem otřít vlhké oči.

Tohle bylo to nejkrásnější a největší vánoční kouzlo.

Vánoce s knížkou... povinně!

*Lucie Pífková,
Eva Žemžulová*

Vánoce, svátky klidu... Někteří už se jistě těšíte, až v klidu usednete s knížkou ke krbu, zachumláte se do deky a ponoříte se do kouzelných příběhů. Možná vás jen trochu děsí představa, že hned po Vánocích to opět začne, pololetí. Období testů, zkoušení a... pohovorů. Pokud zatím nemáte načteno a nechcete doporučenou četbu řešit na poslední chvíli, můžete využít právě se blížící vánoční prázdniny.

Někomu vyhovují více audioknihy. Jen si dejte pozor na zkrácené verze, ať se neochudíte a nejste pak u pohovoru překvapeni. Možná se vám dokonce naskytne příležitost jít na živé představení některého z doporučených dramatiků.

Povinná literatura nemusí být nudná. Zde jsme vám připravily některé knihy, které se nám dobře četly, bavily nás, jejichž příběhy nás zaujaly, a které vám vřele doporučujeme.

1.ročník

Daniel Defoe: Robinson Crusoe

Jonathan Swift: Gulliverovy cesty

J. W. Goethe: Utrpení mladého Werthera

Legenda o sv. Kateřině

W. Shakespeare: Hamlet, Othello

Voltaire: Candide

G. Chaucer: Canterburské povídky

C. Goldoni: Sluha dvou pánů, Poprask na laguně

Molière: Lakomec

Vánoce s knížkou... povinně!

*Lucie Pífková,
Eva Žemžulová*

2. ročník

Ch. Bronte: Jana Eyrová

E. Bronte: Na větrné hůrce

J. Neruda: Povídky malostranské

S. Čech: Nový epochální výlet pana Broučka, tentokrát do XV. století

J. Vrchlický: Noc na Karlštejně

Ch. Dickens: Nadějně vyhlídky, Oliver Twist, David Copperfield

N. V. Gogol: Revizor

L. N. Tolstoj: Anna Karenina

A. Jirásek: Filozofská historie, Lucerna

A. a V. Mrštíkové: Maryša

3. ročník

V. Dyk: Krysař

F. Kafka: Proměna

E. M. Remarque: Na západní frontě klid

O. Wilde: Obraz Doriana Graye

G. B. Shaw: Pygmalion

E. Hemingway: Stařec a moře

F. S. Fitzgerald: Velký Gatsby

A. de Saint-Exupéry: Malý princ

K. Čapek: Povídky z jedné kapsy, Povídky z druhé kapsy

K. Poláček: Bylo nás pět

Každý z vás si určitě najde to své. Přejeme úspěšné čtení.

Dárky na poslední chvíli

Adam Malíšek

Vánoce jsou svátky klidu a míru a domnívám se, že postoj většiny lidí k tomuto svátku je spíše kladný. Obzvláště Štědrý den zbožňují děti, které se už několik týdnů dopředu nemohou dočkat nadílky dárků pod stromečkem. Kolikrát se nám podaří na brzké nákupy zapomenout, kolikrát si děti vymyslí pár dnů před Štědrým dnem nové hračky, které, jak říkají, nutně potřebují k životu. A jako láskyplný rodič, či starší sourozenec, se snažíte svým malým capartům udělat radost.

Děti, které si myslí, že jim dárky donese všemocný Ježíšek, se ovšem vůbec nestarají o tento obrovský a úzkostný problém, který vám udělily. Nyní na vašich ramenou spočívá těžký, dlouhý a vysilující úkol, neboť musíte v naprosté dopravní špičce, protože tohle se nestalo jenom vám, dojet do nejbližšího nákupního střediska, najít konkrétní obchod, ve kterém by mohli prodávat onu vysněnou věc, po které vaše dítě, či sourozenec dychtí, a koupit ji.

Po dlouhé jízdě vánočně ozdobeným městem konečně, neboť červená kukadla semaforů se na vás dívala častěji než váš partner, dorazíte k obchodnímu centru. A jak je zvykem, několik minut hledáte, kam zaparkovat, neboť, světe div se, přijde Vám, že v tomto nákupním středisku je snad polovina obyvatel celého města a mnohdy ani nejste daleko od pravdy.

Vstoupíte do obchodu, okamžitě vás nepřiliš mile uvítá vlna horka a vy, oblečení v zimní bundě, máte pocit, že se snad upečete zaživa. Během několika desítek vteřin, než ze sebe úspěšně svléknete tu prokletou zimní bundu, máte pocit, jako by z vašeho podpaží vytékala vroucí voda. Pokusíte se racionálně vymyslet důmyslný plán, jak se z toho místa co nejrychleji dostat s dárkem pro to zatracené dítě, které v tuto chvíli nejspíš upřímně nenávidíte. Vaše nyní již nevonící oblečení se na vás lepí jako mokrý hadr, a když konečně uvidíte obchod, po kterém pátráte, máte pocit, jako by z vás někdo sundal padesát kilogramů železa. Vánoce bez kouzel by nebyly ty pravé Vánoce, protože hledanou věc mají naštěstí na skladě. Dítětem vysněnou věc popadnete a rychle se začnete přesouvat ke kase, před kterou, aby toho neštěstí a utrpení nebylo málo, stojí asi desetimetrová fronta. Tuto frontu s maximálním utrpením překonáte, věc koupíte, a vydáte se zpátky ke svému autu s pocitem, že už víte, jak to měl Frodo v Mordoru těžké.

Přijedete domů a s pocitem totálního triumfu si začnete zouvat boty. Vzpomínky na tuto strastiplnou cestu vás zcela pohltnou a s vědomím toho, že tu nepopsatelnou hrůzu máte za sebou, radostí a vyčerpáním omdlíte.

A z tohoto důvodu se vyplatí nakupovat dárky předem, nebo přes internet; ale uznejme, co by to byly za Vánoce bez pořádného stresování a chození po obchodech.

Tip na dobrou podívanou

Dominik Malíšek

Také už máte nakoupené dárky a netrpělivě očekáváte blížící se svátky? Máte uklizeno, doma už vám visí ozdoby na správných místech, dokonce již máte seřízený stromek. Zkrátka nemáte do čeho píchnout. Zkrajte si to nekonečné čekání například výletem do kina s rodinou, svými bližními a milovanými, neboť do českých kin přichází 7. epizoda kultovní ságy Star Wars: Síla se probouzí!

Budte mezi prvními, kdo uvidí novou epizodu Hvězdných válek. 17. prosince 2015 proběhne půlnoční premiéra v kině Nadsklepí.

Star Wars: Síla se probouzí navazuje na události Návratu Jediho a popisuje další osudy posádky Hana Sola, princezny Lei nebo Lukea Skywalkera. Nebudou zde chybět ani postavy jako Žvejkal nebo R2-D2. Zároveň se zde také objeví i noví hrdinové tohoto intergalaktického eposu.

Film bude promítán ve 2D s anglickým dabingem a českými titulky. Vstupné je pro dospělé 140 Kč a děti mohou koupit lísky za 110 Kč. Pokud se vám nepodaří stihnout půlnoční premiéru, nezoufejte, poněvadž Dům kultury v Kroměříži vám nabízí další termíny. Můžete například přijít 17., 18. nebo dokonce až 30. 12. Některé z termínů (například neděle 20. 12.) vás můžou nalákat 3D zobrazením nebo českým dabingem (pátek 18. 12.).

Lucasfilm a režisér J.J. Abrams spojili síly, aby vás znovu přenesli do předaleké galaxie.

Neváhejte! Lístky jsou sice stále v prodeji, ale to se může velice rychle změnit. Necht' Vás Síla provází.

Test, díky kterému se dozvíte spoustu věcí které o sobě možná nevíte

Adam Malíšek

Dominik Malíšek

Vždy vyberte jen jedno řešení:

1. Máte rád/a cukroví?

A) Ano.

B) Jenom pokud jsou místo polevy polity nemrznoucí směsí.

C) Co je to cukroví?

2. Máte bratra?

A) Ano.

B) Je to možné.

C) Mám jich 7.

3. Jsou Vaše nohy stejně dlouhé?

A) Ne.

B) Nemám nohy.

C) Mám rád/a banány.

4. Těší se Vaše morče na Vánoce?

A) Nevím.

B) Ano.

C) Nemám morče.

5. Na chodníku vidíte netknutý banán, ke kterému se obrovskou rychlostí blíží banánožravá slepice. Co uděláte?

A) Budu přihlížet situaci s ledovým klidem.

B) Se slepicí si banán rozdělíme na půlky.

C) Sním banán i se slepicí.

6. Bojíte se svíček?

A) Svíčky se bojí mě.

B) Ano.

C) Straší mě ve snech.

Následující otázky už jsou těžšího kalibru, u těch je třeba více přemýšlet.

7. Na stole leží řízek a čokoláda. Co s tím uděláte?

A) Sním oboje.

B) Sním z nich jen jednu potravinu.

C) Vytáhnu si obloženou bagetu a s chutí ji sním.

8. Myslíte si, že má Vaše postel zuby?

A) Myslím, že má zobák.

B) Co je to za debilní otázku?

C) Chtěl/a bych chovat jeleny.

D) Ano.

Vyhodnocení je na další straně.

Pozn.: Tento test neberte v žádném případě vážně a je určen pro lidi, kteří na chvíli chtějí vypnout mozek, popřípadě pro lidi, kteří mají vypnuto pořád. :)

Test, díky kterému se dozvíte spoustu věcí které
o sobě možná nevíte

Adam Malíšek

Dominik Malíšek

Vyhodnocení testu:

Pokud jsou Vaše odpovědi převážně A), jste pravděpodobně člověk, který má velké předpoklady k tomu stát se úspěšným hráčem vodního basketu.

Pokud jsou Vaše odpovědi převážně B), radíme, abyste si nikdy nekupoval/a aromatický toaletní papír, mohl by na Vás mít neblahé následky, o kterých radši nechcete vědět.

Pokud jsou Vaše odpovědi převážně C), pravděpodobně jste studentem/kou AG v Kroměříži.

Pokud jste u 8. otázky zvolili možnost D), doporučujeme změnu nábytku ve Vašem domě.

Pokud jste dosáhli kombinace, při které je počet Vašich zvolených odpovědí stejný (např. 4xA a zároveň 4xB), doporučujeme udělat test znovu, s hlubším zamyšlením.

2. ročník Církevního Silvestru

Martina Gáliková

Ve čtvrtek 26. listopadu se uskutečnil na Arcibiskupském gymnáziu již 2. církevní Silvestr, který organizovala třída 3. B. Rozloučit se se starým liturgickým rokem přišli jak žáci, tak učitelé. Ve srovnání s předchozím rokem se zvýšil počet účastníků a i díky tomu byla atmosféra velice dobrá. Celý večer byl zahájen společnou modlitbou a úvodním proslovem otce Martina Sekaniny. Letos žáci zajistili bohaté občerstvení a zábavný program v podobě společenských her a soutěže o nejlepší fotografii. A samozřejmě nechyběla ani hudba, která navnadila k příjemné zábavě. Pro studenty byl připraven i taneční večer, který byl plný skvělé zábavy, překvapivých setkání a hlavně tance. Všichni si mohli oprášit vzpomínky na kroky z tanečních, nebo se dokonce nějaký ten taneček naučit. S poděkováním za výbornou organizaci se již těším na další rok.

MikulAG

Kateřina Kristová

Ve čtvrtek 10. prosince 2015 se na Arcibiskupském gymnáziu uskutečnila již tradiční mikulášská besídka. Přípravy se ujali třetíáci společně se SPAGem. Zvuk zajistil Ladislav Hnilo.

Besídka začala něco po páté hodině odpolední. Celým večerem provázeli nezkušení, leč velmi nadaní moderátoři ze 3. A - Matěj Fojtík a Šimon Košárek alias Lachty. Naučili mladé hochy, jak správně zapůsobit na něžnější pohlaví, sjednotili se v jednoho a ukázali krásy slovenského jazyka.

Všechny třídy dostaly nelehký úkol ztvárnit zadané téma, některé poprvé a některé naposled. Obdivuhodné divadelní výkony jednotlivců i celých skupinek ať ohodnotí každý sám. Avšak vtipu, tance, hudby a hereckých výkonů bylo více než dost. Fantazii se meze nekladou, a pokud někdo improvizoval, nešlo to poznat-

Moderátorům se povedlo i na pódiu zjednat napínavý souboj mezi panem ředitelem a otcem Martinem, školním kaplanem.

Na závěr přišel i sv. Mikuláš, který nejprve předal dárek prezidentu školy Josefu Kvapilíkovi, který všechny odměnil malým tancem, a pak i všem studentům. Co více dodat? Snad jen to, že chodby školy konečně po roce prostoupila předvánoční atmosféra.

Zažehnutí vánoční atmosféry

Denisa Klimecká

29. 11. 2015 se v Chropyni rozsvítil vánoční strom. Vše probíhalo ve vánočním duchu, děti hrály a zpívaly koledy. Program začal už kolem čtvrté hodiny, když začala hrát skupina dětí a učitelé ze školy D-Music. Děti toto vystoupení trénovaly čtrnáct dní dopředu, koncert trval téměř dvě hodiny.

Po skončení koncertu si vzala slovo starostka města Chropyně paní Sigmundová. Mluvila o tom, co nás v dalším roce čeká, a o vánočních zvycích. Později dala slovo knězi, který mluvil o Bohu, o pokoře a křesťanských zvycích. Během rozsvícení probíhala vánoční výstava výrobků dětí ze základních škol v Chropyni. U stromečku byl i živý betlém se zvířaty a s miminkem. Byly zde i stánky s občerstvením a vánočním punčem. Vše nakonec skončilo rozsvícením stromku, které začala odpočítávat paní starostka. Sice to „neklaplo“ na vteřinu, ale nakonec se rozsvícení povedlo. Bylo to velice kouzelné a naladilo to vánoční atmosféru.

Medailon autora

Píšu, protože mne to baví, ale zároveň to nemám rád, protože nedosahuji dokonalosti jiných autorů. Píšu o tom, co mne trápí, nejčastěji láska

a holky. Bohužel to často sklouzává k opakování tématu: „Jak jí to říct, jak se svěřit s tajemstvím, že jen o ní v noci sním?“ Dal jsem si novoroční předsevzetí nepsat, ale spíše ho porušuji.

Mrazík lásky

Mihla se ve dveřích
ta dívka překrásná,
na chvíli mne přešel smích,
vzpomínka na rána úžasná.

Zasněně mlčím
a myslím na lásku,
sen, jenž mne mučí,
podobný zlatému oblázku.

Mihne se a zmizí
jak laňka v lesíku,
odletí jako chmýří,
vše vadne při mrazíku.

High Way – Vysoká cesta

Řítíš se dálnicí,
tou širokou silnicí,
střemhlav jak orel,
za krásou perel.

Za kterou vyrazit,
a vaz si nesrazit?
Panna nebo orel,
to je krása perel.

Vánoční dárek

Jan A. C. Straka

Až příliš často sleduji oranžové tančící plameny v železném kotli. Možná je to tím, že jsem velmi zamlklý člověk, který má rád pouze přítomnost přírodních zákonů, nebo zimním obdobím, které přímo vybízí k posezení u sálajícího ohně. Dříve jsem takový nebyl. Měl jsem rád přítomnost lidí a chodil jsem na společenské události. Jenže tak rychle, jak se dokáže změnit počasí, dokáže se změnit i člověk. Z ohně právě vyskočil žhnoucí uhlík, který mi začíná propalovat deku. I takový malý impuls dokáže vyvolat vzpomínky z minulosti.

Bylo mi tehdy rovných jednadvacet let a bydlel jsem s rodiči v malém domečku na samotě u lesa. Nejbližší vesnice se nacházela zhruba patnáct minut chůze. Můj otec, truhlář, kouzlíval v malé kůlničce u domu překrásná umělecká díla a matka pracovala jako učitelka v mateřské škole. Já jsem byl již vyučeným kovářem a podkoním. Každé ráno jsem nastartoval svoji malou pojízdnou kovárničku, zabudovanou v kufru auta, a jezdil jsem k pravidelným zákazníkům ořezávat kravám paznehty, koním kovat podkovy na míru a občas se i našel obdivovatel řemeslné práce, který si u mě objednal kovový přívěšek či kovanou bránu. Zdálo se, že nám nic nechybělo, dokonce jsem si v nedaleké vesnici našel přítelkyni; jenže neštěstí na sebe nikdy nenechá dlouho čekat.

Jednoho mrazivého dne jsem se jako obvykle vzbudil okolo šesté hodiny ranní. Jelikož byla doba Vánoc, všude se rozprostírala naprostá tma. Posnídal jsem pár chlebičků, dopil vařící čaj a vydal se do garáže, kterou jsem využíval nejen jako úschovnu pro auto, ale i jako svou kovárnu. Jelikož chtěl jeden z okolních velkostatkářů svému synovi darovat velmi netradiční dárek, zvolil koupi meče. Samozřejmě, úlohu stvořitele jsem přijímal s obavami, avšak slíbený honorář by uklidnil i úplného amatéra. Dal jsem se tedy do díla. Uhlí v pravidelném dechu měchu jiskřilo, železo se barvilo do červena a třesk kladiva o kovadlinu prozvučel celý dům. Štěstí, že rodiče jeli včera večer k babičce a dědovi popřát jim pěkné svátky, říkal jsem si při zvonění kovu.

Nutno podotknout, že jsem byl již pár let zručným kovářem, ale stát se může cokoli, i zkušenému. Jak jsem se doslova zažral do kování, naprosto jsem zapomněl na auto, stojící na druhé straně místnosti. Ne, že by byl problém v samotném automobilu, ale konkrétně v nádrži. Byla prasklá. Otec mi říkal, že si pro auto přijedou v poledne hasiči, kteří ho využijí jako vrak při simulované autonehodě.

Vánoční dárek

Jan A. C. Straka

Jak jsem koval, začal jsem zjišťovat, že jsem si ukrojil moc velké sousto. Popravdě, meč jsem nikdy nekoval, ale jsem přece dobrý kovář kovových obručí a majzlíků, nenechám se zastrašit sečnou zbraní. Skutečnost ale říkala něco odlišného. Záchvaty zuřivosti se již začaly dostavovat. Mlátil jsem do železa jako smyslů zbavený, párkrát jsem dokonce vyběhl ven i s horkým patvarem a hodil ho co nejdál do sněhových závějí. Potom jsem vystřízlivěl a urychleně se vrátil k žhnoucí výhni.

Při třetím afektu jsem vrhl polotovár do rudého uhlí a jako bumerang se stejnou rychlostí vrátil velký červený uhel. Já jsem se naštěstí stihl sklonit. Mé oči ale stále pozorovaly letící předmět. Náhle se čas zpomalil a zhoustl, že byl skoro hmatatelný. Potom se ozvalo hlasité „Pššummm!“ a místnost byla v plamenech. Měl jsem velké štěstí, protože jsem vyvázl pouze s ohořelými vlasy. Jelikož jsem byl v šoku, dokázal jsem pouze klečet ve sněhu a pozorovat, jak náš dům pomalu šírají plameny. Zoufale jsem se chtěl pohnout a něco udělat, ale tělo mě neposlouchalo.

Probrala mě až siréna přijíždějících hasičů, kteří si zrovna jeli pro starý vrak. Bohužel, místo auta na ně čekal nenasytný ohnivý golem. Jak jsem zahlédl červený vůz, vzpomněl jsem si na rodiče. Průšvih. Raději jsem utekl do lesa.

Zde je můj příběh o sebejistém kováři, který si pořídil příliš velkou kovadlinu, kterou nedovedl ovládat. Nevím, co se stalo později s naším domem. Již jsem se nemohl vrátit, neměl jsem odvahu. Postavil jsem si srub uprostřed lesa a doufám, že mě nikdy nikdo nenajde. Chci být úplně sám. Jen já a příroda, partneři a přátelé až do skonání.

Tiráž:

Autoři článků:

Vojtěch R. Batůšek

Jan A. C. Straka

Bronislava Jurová

Lenka Růžičková

Gabriela Přikrylová

Barbora Adamicová

Laura Šaročková

Barbora Olivíková

Tereza Křepelková

Adam Malíšek

Dominik Malíšek

Martina Gálíková

Kateřina Kristová

Denisa Klimecká

Karla Slouková

Adéla Urbanová

Lucie Pífková

Eva Žemžulová

Přípravu vedly:

Laura Šaročková

Lenka Růžičková

Grafická úprava a fotografie na obálce:

Tadeáš Celý